

Forslag

til

Lov om ændring af lov om aktiv socialpolitik, integrationsloven og lov om
kompensation til handicappede i erhverv m.v.
(Vederlagsfri tandpleje for kontanthjælpsmodtagere m.fl. og udvidelse af
løntilskudsordningen for nyuddannede med handicap)

§ 1

I lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 1004 af 30. juni 2025,
som ændret ved § 3 i lov nr. 630 af 11. juni 2024, § 3 i lov nr. 1628 af 16.
december 2025, § 9 i lov nr. 1642 af 16. december 2025 og § 4 i lov nr. 1750
af 29. december 2025, foretages følgende ændringer:

1. I § 82, *1. pkt.*, udgår », tandbehandling«.

2. I § 82 *a*, *stk. 1*, ændres »yder tilskud til betaling for« til: »afholder egen-
betalingen til«.

3. § 82 *a*, *stk. 2-5*, ophæves.

Stk. 6 og 7 bliver herefter stk. 2 og 3.

4. I § 82 *a*, *stk. 6*, som bliver stk. 2, ændres »stk. 2 og 3« til: »stk. 1«.

5. I § 82 *a*, *stk. 7*, *1. pkt.*, som bliver stk. 3, *1. pkt.*, indsættes efter »en per-
son«: »omfattet af stk. 1«, og »stk. 6« ændres til: »stk. 2«.

6. I § 82 *a* indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»*Stk. 4.* Kommunen afholder endvidere egenbetalingen for tandpleje til per-
soner, der ikke har økonomisk mulighed for at betale udgifterne selv, og
som ikke er omfattet af stk. 1. Kommunen skal foretage en konkret vurde-
ring af den enkelte persons økonomiske forhold og skal i den forbindelse
sammenholde personens indtægter og formue med personens rimelige og
nødvendige faste udgifter for at vurdere, om personen har behov for hjæl-
pen. Når en person er gift, skal kommunen inddrage ægtefællens indtægter
og formue. En person skal ansøge om hjælp til hvert behandlingsforløb, og

UDKAST

det er endvidere en betingelse, at kommunen har forhåndsgodkendt, før behandlingen udføres. Hvis behandlingen overstiger 10.000 kr., skal kommunen endvidere vurdere, om behandlingen er nødvendig og helbredsmæssigt velbegrundet. Uanset, om en person ikke længere opfylder kriterierne for at kunne få hjælp til egenbetaling til tandpleje, gælder kommunens afgørelse i 2 måneder.«

Stk. 8 bliver herefter stk. 5.

7. § 82 a, stk. 8, der bliver stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. Såfremt en del af egenbetalingen er dækket af sundheds- eller sygeforsikringer, skal den del af den bevilgede hjælp tilbagebetales, jf. § 94, stk. 1. § 94, stk. 2, finder ikke anvendelse i forhold til den hjælp, der skal tilbagebetales efter 1. pkt.«

Stk. 9 bliver til stk. 6.

8. I § 82 a, stk. 9, som bliver stk. 6, ændres »stk. 1-8« til: »stk. 1-5«.

§ 2

I lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 108 af 3. februar 2020, som ændret ved § 4 i lov nr. 2201 af 29. december 2020, § 5 i lov nr. 1160 af 8. juni 2021, § 15 i lov nr. 754 af 13. juni 2023, og § 6 i lov nr. 1750 af 29. december 2025, foretages følgende ændringer:

1. I § 15, stk. 1, ændres »2 år« til: »4 år«.

2. § 15, stk. 1, affattes således:

»Kommunen kan give tilbud om ansættelse med løntilskud hos offentlige eller private arbejdsgivere til personer, der har gennemført en uddannelse af mindst 18 måneders varighed, som kan berettige til optagelse i en arbejdsløshedskasse, jf. lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., og som ikke har opnået ansættelse op til 2 år efter uddannelsens afslutning og mangler erhvervserfaring inden for det område, som uddannelsen kvalificerer til.«

Udlændinge- og Integrationsministeriet

§ 3

I integrationsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 453 af 16. april 2026, som ændret senest ved §, foretages følgende ændringer:

1. I § 36, 1. pkt., udgår », tandbehandling«.

§ 4

I lov nr. 1750 af 29. december 2025 om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v. og forskellige andre love (Reform af beskæftigelsesindsatsen, mere fleksible kontaktføreløb og tilbud, afskaffelse af kravet om jobcentre, frihed i organisering af beskæftigelsesindsatsen, afskaffelse af ressourceføreløb og revalidering m.v.) foretages følgende ændringer:

1. I § 21, stk. 8, 3. pkt., indsættes efter »regler«: », med senere ændringer«.
2. I § 21, stk. 9, 3. pkt., indsættes efter »regler«: », med senere ændringer«.

§ 5

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2027, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 2, nr. 2, træder i kraft den 1. januar 2029.

Stk. 3. Lovens § 2, nr. 1, finder fortsat anvendelse for personer, der senest den 31. december 2028 har ansøgt om ansættelse med løntilskud efter bestemmelsen.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse	
1.	Indledning
2.	Lovforslagets baggrund
3.	Lovforslagets hovedpunkter
3.1.	Ændring af §§ 82 og 82 a i lov om aktiv socialpolitik og § 36 i integrationsloven
3.1.1.	Gældende ret
3.1.2.	Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
3.2.	Løntilskud ved ansættelse af nyuddannede personer med handicap
3.2.1.	Gældende ret
3.2.2.	Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
4.	Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
5.	Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
6.	Administrative konsekvenser for borgerne
7.	Klimamæssige konsekvenser
8.	Miljø- og naturmæssige konsekvenser
9.	Forholdet til EU-retten
10.	Hørte myndigheder og organisationer m.v.
11.	Sammenfattende skema

1. Indledning

Det fremgår af Det politiske grundlag for Firkløverregeringen (Socialdemokratiet, Socialistisk Folkeparti, Moderaterne og Radikale Venstre) fra juni 2026, at regeringen med ”Et sundt Danmark med fri og lige adgang” vil tage en række initiativer, der understøtter retningen i sundhedsreformen, styrker de forebyggende indsatser og modvirker ulighed i sundhed.

Et af regeringens tiltag af strukturel karakter er at modvirke ulighed i sundhed ved at udvide vederlagsfri tandpleje for flere grupper med den langsigtede vision, at ikke-kosmetiske behandlinger på sigt bliver vederlagsfrit for hele befolkningen.

Regeringen vil nedsætte en ekspertkommission i 2026, der skal anvise en præcis model med den ambition, at modellen er fuldt indfaset i 2035 - under hensyn til kapaciteten i tandplejen samt de økonomiske konsekvenser for staten.

Den tidligere regering (Regeringen Mette Frederiksen II - December 2022 - juni 2026 - Socialdemokratiet, Venstre og Moderaterne), Danmarksdemokraterne, Socialistisk Folkeparti, Liberal Alliance, Det Konservative Folkeparti, Enhedslisten, Dansk Folkeparti, Radikale Venstre og Alternativet indgik Aftalen om en ny model for voksentandplejen.

Regeringen har ambitioner på tandområdet til gavn for alle danskere, og flere tiltag fra Aftalen om ny model for voksentandplejen skal derfor tænkes sammen med regeringens langsigtede visioner for tandområdet.

Aftalepartierne er enige om at udmønte det delelement af Aftalen om en ny model for voksentandplejen, der omhandler:

- Forenkling af reglerne i lov om aktiv socialpolitik om rettighedsbaseret tilskud til tandpleje, så tandbehandling fremadrettet vil blive vederlagsfri for bl.a. kontanthjælpsmodtagere og andre, der modtager forsørgelsesydelse efter lov om aktiv socialpolitik på kontanthjælpsniveau m.v.
- Udvidelse af reglerne i lov om aktiv socialpolitik til at omfatte vederlagsfri tandpleje til personer, der uden at modtage forsørgelse efter lov om aktiv socialpolitik er så økonomisk trængte, at de ikke selv har mulighed for at betale udgifterne til deres tandlægeregning.

Den tidligere regering (Regeringen Mette Frederiksen II – December 2022 – Juni 2026 – Socialdemokratiet, Venstre og Moderaterne)), Liberal Alliance, Konservative Folkeparti, Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten og Alternativet indgik den 25. november 2025 en ny handicap-politisk handlingsplan: ”Flere med handicap i uddannelse og beskæftigelse”.

Handlingsplanen går på tværs af uddannelses- og beskæftigelsesområdet, hvortil der er vedtaget et nationalt mål om, at 15.000 flere personer med handicap skal være i beskæftigelse inden 2030.

Aftalepartierne er enige om, at der afsættes i alt 2 mio. kr. i 2027-28 til et to-årigt forsøg med udvidelse af løntilskudsordningen for nyuddannede med handicap ”isbryderordningen”. Det vil sige, at ordningen udvides, så den kan benyttes af målgruppen indtil 4 år efter endt uddannelse. Udvidelsen fra 2 til 4 år vil betyde, at en bredere målgruppe kan visiteres til ordningen, hvilket forventes at øge tilgangen til ordningen.

Isbryderordningen er alene et forsøg, hvorfor der indarbejdes en solnedgangsklausul. Forsøget kommer til at løbe i 2027 og 2028.

2. Lovforslagets baggrund

Den tidligere regering (Socialdemokratiet, Venstre og Moderaterne), Danmarksdemokraterne, Socialistisk Folkeparti, Liberal Alliance, Det Konservative Folkeparti, Enhedslisten, Dansk Folkeparti, Radikale Venstre og Alternativet indgik den 16. december 2025 en politisk aftale om en ny model for voksentandplejen.

Det var afgørende for aftalepartierne, at de økonomiske barrierer, som mange sårbare borgere møder i forbindelse med tandbehandling, ville blive reduceret, og at den sociale lighed i tandsundhed ville blive forbedret. Derfor var aftalepartierne - som en del af aftalen om en ny model for voksentandplejen - enige om at gøre tandbehandling vederlagsfri for alle kontanthjælpsmodtagere og modtagere af ydelser på kontanthjælpsniveau efter lov om aktiv socialpolitik, herunder personer der modtager ledighedsydelse på kontanthjælpsniveau.

Med dette lovforslag udmøntes den del af Aftalen om en ny model for voksentandplejen, der indebærer ændringer af reglerne om tandbehandling i lov om aktiv socialpolitik.

Ændringerne medfører følgende:

1. En eksisterende egenbetaling på 600 kr. afskaffes.
2. En differentieret dækningsgrad for borgere afskaffes, så alle berettigede borgere får dækket 100 pct. af udgifterne til tandpleje.

Indførelsen af vederlagsfri tandpleje for disse borgere betyder, at flere personer i målgruppen end i dag vil få tandbehandling. Dertil bliver reglerne lettere for borgerne at forstå, og samtidig forenkles administrationen i kommunerne.

Udgifter over 10.000 kr. skal ligesom efter de gældende regler forhåndsgodkendes af kommunen.

Det fremgår også af delaftalen, at målgruppen, der kan få vederlagsfri tandpleje efter § 82 a i lov om aktiv socialpolitik, skal udvides. Der skal være mulighed for at søge om tilskud til betaling for tandpleje for personer, der er økonomisk trængte, også selvom de ikke modtager kontanthjælp eller andre ydelser efter lov om aktiv socialpolitik på kontanthjælpsniveau.

Den nye målgruppe vil kunne få vederlagsfri tandpleje efter de samme regler, som foreslås for kontanthjælpsmodtagere, på baggrund af en konkret vurdering af den enkeltes behov for økonomisk hjælp til betalingen.

Det fremgår af den handicappolitisk handlingsplan: "Flere med handicap i uddannelse og beskæftigelse" fra den 25. november 2025, at aftalepartierne vil udvide målgruppen for isbryderordningen, da brugen af den er lav. Det kan skyldes manglende kendskab til ordningen, men også at nyuddannede med særligt psykiske funktionsnedsættelser først senere bliver bekendt med deres funktionsnedsættelse.

Med dette lovforslag udmøntes den del af den handicappolitiske handlingsplan, der omhandler en midlertidig udvidelse af målgruppen for isbryderordningen fra 2-4 år i en toårig forsøgsperiode.

3. Lovforslagets hovedpunkter

3.1. Ændring af §§ 82 og 82 a i lov om aktiv socialpolitik og § 36 i integrationsloven

3.1.1. Gældende ret

Det fremgår af den gældende § 82 i lov om aktiv socialpolitik, at en kommune kan yde hjælp til udgifter til blandt andet tandbehandling, der ikke kan dækkes efter anden lovgivning, hvis en person ikke har økonomisk mulighed for at betale udgiften selv. Det er en betingelse, at behandlingen er nødvendig og helbredsmæssigt velbegrundet. Hjælpen efter § 82 er ikke målrettet bestemte persongrupper og forudsætter heller ikke, at personen har været udsat for en social begivenhed og modtager kontanthjælp. Adgang til hjælp efter § 82 er i stedet, som det fremgår af bestemmelsens ordlyd, behovsbestemt. Det indebærer, at kommunen skal foretage en konkret vurdering af, om den enkelte person selv har økonomisk mulighed for at betale udgiften. Kontanthjælpsmodtagere, studerende og andre lavindkomstgrupper kan således være omfattet af reglen. Ved vurderingen af, om personen selv har mulighed for at betale udgiften, lægges der vægt på personens rådighedsbeløb og formue. Der lægges også vægt på, om personen har mulighed for at betale udgiften ved hjælp af en afdragsordning eller ved hjælp af et lån. Kommunen kan yde hjælp helt eller delvist afhængigt af, om personen har økonomisk mulighed for at betale en del af udgiften.

Det fremgår af § 88 i lov om aktiv socialpolitik, at en person normalt ikke kan få hjælp til udgifter, som den pågældende har påtaget sig, inden vedkommende har ansøgt kommunen om hjælp. Det er således en betingelse for hjælp efter § 82 i loven, at personen forud for behandlingen har søgt om økonomisk støtte. Der kan dog undtagelsesvis ydes hjælp til helt akutte og nødvendige behandlinger uden forudgående ansøgning.

Efter § 36 i integrationsloven kan kommunalbestyrelsen yde udlændinge hjælp til udgifter til blandt andet tandbehandling, der ikke kan dækkes efter anden lovgivning, hvis den pågældende eller dennes ægtefælle ikke har økonomisk mulighed for at betale udgifterne. Det er en betingelse, at behandlingen er nødvendig og helbredsmæssigt velbegrundet. Der kan kun undtagelsesvis ydes hjælp til udgifter til behandling uden for det offentlige behandlingssystem. Dette forudsætter, at der ikke er behandlingsmuligheder inden for det offentlige behandlingssystem, og at behandlingen i hvert enkelt tilfælde er lægeligt velbegrundet. Hjælpen efter § 36 forudsætter ikke, at personen har været udsat for en social begivenhed eller modtager kontanthjælp.

Bestemmelsen svarer til § 82 i lov om aktiv socialpolitik, og adgang til hjælp efter § 36 i integrationsloven er således behovsbestemt. Der henvises til bemærkningerne ovenfor vedrørende § 82 i lov om aktiv socialpolitik.

Det følger af § 34 i integrationsloven, at bestemmelserne i lovens kapitel 6 om hjælp i særlige tilfælde finder anvendelse de første 5 år efter, at kommunalbestyrelsen har overtaget ansvaret for udlændingen. Det fremgår videre af § 39 a i integrationsloven, at udlændinge, der er omfattet af reglerne i kapitel 6, ikke kan modtage hjælp efter kapitel 10 i lov om aktiv socialpolitik. Dette gælder dog ikke hjælp efter §§ 81 a, 82 a og 82 b i lov om aktiv socialpolitik, jf. integrationslovens § 39 a, 2. pkt.

Det fremgår af den gældende § 82 a, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik, at kommunen yder tilskud til betaling for tandpleje. Målgruppen for det retighedsbaserede tilskud efter § 82 a er 1) personer, der modtager kontanthjælp efter §§ 16-20 i loven, 2) personer, der modtager hjælp efter § 27 a i loven som supplement til brøkpension (førtidspension, seniorpension og tidlig pension) i det omfang, at hjælpen inklusive brøkpensionen svarer til kontanthjælpsniveau, og 3) personer, der modtager ressourceforløbsydelse eller ledighedsydelse efter lov om aktiv socialpolitik, har ret til tilskud til tandbehandling, hvis deres ydelse ligger på 17.736 kr. (2026-niveau) eller mindre, hvis personen har forsørgelsespligt over for et barn, eller på 13.345 kr.

(2026-niveau) eller mindre, hvis personen ikke har forsørgelsespligt over for et barn.

Det bemærkes, at § 82 a lov om aktiv socialpolitik også kan finde anvendelse for personer, som er omfattet af integrationsloven, og som modtager kontanthjælp eller en af de andre nævnte ydelser i § 82 a på kontanthjælpsniveau efter lov om aktiv socialpolitik, jf. integrationslovens § 39 a.

Desuden bemærkes det, at reglerne om ressourceforløb med tilhørende ressourceforløbsydelse er blevet ophævet med virkning fra den 1. februar 2026. Dog finder de hidtil gældende regler fortsat anvendelse for personer, der har fået bevilget ressourceforløb inden den 1. februar 2026.

Ophævelsen af ressourceforløbsordningen vil ikke have betydning for hjælp til egentaling for tandpleje efter § 82 a i lov om aktiv socialpolitik for personer, som har fået bevilliget et ressourceforløb senest den 31. januar 2026. Disse personer har ret til at påbegynde og fortsætte et ressourceforløb, indtil forløbet afsluttes efter de hidtil gældende regler. For disse personer finder de hidtil gældende regler om ressourceforløb i kapitel 19 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og ressourceforløbsydelse i kapitel 6 a i lov om aktiv socialpolitik anvendelse.

Personerne er ligeledes omfattet af de øvrige bestemmelser i de hidtil gældende regler, der omhandler personer omfattet af kapitel 19 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og kapitel 6 a i lov om aktiv socialpolitik, herunder også § 82 a i lov om aktiv socialpolitik.

Tilsvarende bemærkes det, at reglerne i kapitel 21 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats om revalidering og reglerne om revalideringsydelse og tilskud til forsørgelsen m.v. i kapitel 6 c i lov om aktiv socialpolitik er blevet ophævet med virkning fra den 1. februar 2026. De hidtil gældende regler finder dog fortsat anvendelse for personer, der har fået bevilget revalidering inden den 1. februar 2026.

Ophævelse af kapitel 21 om revalidering i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og kapitel 6 c om revalideringsydelse i lov om aktiv socialpolitik betyder, at fra og med den 1. februar 2026 kan der længere ikke bevilliges revalidering. Forrevalidering er en del af revalidering.

Ophævelsen af ordningen vil på samme vis ikke have betydning for hjælp til egentaling for tandpleje efter § 82 a i lov om aktiv socialpolitik for personer, som har fået bevilliget revalidering, herunder forrevalidering, senest den 31. januar 2026. Disse personer har ret til at påbegynde og fortsætte i

revalidering, indtil forløbet afsluttes efter de hidtil gældende regler. For disse personer finder de hidtil gældende regler om revalidering i kapitel 21 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og revalideringsydelse i kapitel 6 c i lov om aktiv socialpolitik anvendelse.

Personerne er ligeledes omfattet af de øvrige bestemmelser i de hidtil gældende regler, der omhandler personer omfattet af kapitel 21 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og kapitel 6 c i lov om aktiv socialpolitik, herunder også § 82 a i lov om aktiv socialpolitik.

Det fremgår af forarbejderne til § 82 a i lov om aktiv socialpolitik, jf. Folketingstidende 2012-13, tillæg A, L 85 som fremsat, side 3, at den foreslåede bestemmelse skal ”sikre et rettighedsbaseret tilskud til tandpleje for personer, som i kraft af deres forsørgelsesgrundlag efter lov om aktiv socialpolitik anses for at være økonomisk vanskeligt stillede, og som derfor ikke har tilstrækkelige økonomiske forudsætninger for at kunne afholde udgifter til såvel almindelig, herunder forebyggende tandpleje som mere omfattende behandlingsbehov.”

Det fremgår videre af de specielle bemærkninger til § 82 a, stk. 1, jf. Folketingstidende 2012-13, tillæg A, L 85 som fremsat, side 6, at ”Formålet med bestemmelsen er at give modtagere af de laveste ydelser efter lov om aktiv socialpolitik mulighed for at få gennemført nødvendig tandpleje.”

Hjælpen efter § 82 a i loven har således som overordnet formål at øge tand-sundheden generelt hos især økonomisk vanskeligt stillede personer.

Tilskud til betaling af tandpleje er således et retskrav for personer, som er omfattet af målgruppen.

Tilskud efter § 82 a kan gives til alle former for forebyggende og behandelende tandpleje, uanset om behandlingen er omfattet af tilskud fra regionerne efter sundhedsloven. Tandpleje efter § 82 a er således et bredere begreb end tandbehandling efter § 82 i loven. Der kan f.eks. efter § 82 a også gives tilskud til forebyggende undersøgelser i forbindelse med regelmæssige eftersyn i modsætning til efter § 82. Udgifter til diagnostiske undersøgelser og forebyggende behandlinger er således omfattet af § 82 a.

Der gælder i alle tilfælde en årlig egenbetaling på 600 kr., jf. § 82 a, stk. 2, 3 og 5.

Efter de gældende regler i § 82 a, stk. 2-5, yder kommunen et tilskud til udgifter til tandbehandling på henholdsvis 65 pct. eller 100 pct. af personens

UDKAST

udgifter, som ligger ud over den årlige egenbetaling på 600 kr. Personkredsen for henholdsvis det lave og det høje tilskud er defineret af den enkeltes samlede ydelsesniveau, og som konsekvens af kontanthjælpsreformen, der fik virkning den 1. juli 2025, er afgrænsningen af, hvem der har ret til hvilket tilskud, tilpasset den nye ydelsesstruktur, jf. lov nr. 1655 af 30 december 2024. Grænsebeløbet for ydelse, som berettiger til enten 65 pct. eller 100 pct. tilskud udgør 13.060 kr. (2026-niveau).

Fritidstillæg og andre tilskud, som udbetales skattefrit, indgår ikke i den samlede ydelse. Hjælpen, som afgør tilskuddets størrelse, opgøres som hjælpen før eventuelle fradrag for indtægter og sanktioner.

Det fremgår af § 82 a, stk. 6, 1. pkt., i lov om aktiv socialpolitik, at kommunen skal forhåndsgodkende, at der ydes tilskud, hvis udgiften til et samlet behandlingsforløb overstiger 10.000 kr. Det fremgår videre af bestemmelsens 2. pkt., at kommunen i den forbindelse skal vurdere, om behandlingen er nødvendig og helbredsmæssigt begrundet.

Det fremgår af bestemmelsens forarbejder, jf. Folketingstidende 2012-13, tillæg A, L85 som fremsat, side 7, at ”kravet om, at behandlingen skal være nødvendig og helbredsmæssig velbegrundet, vil som hovedregel være opfyldt, hvis behandlingsbehovet er dokumenteret i et behandlingsoverslag fra tandlægen. Det bemærkes, at tandlægen som en autoriseret sundhedsperson i den forbindelse er forpligtet til at handle i overensstemmelse med den til enhver tid værende almindeligt anerkendte faglige standard på området og til at udvise omhu og uhildethed ved udfærdigelse af erklæringer, jf. kapitel 5 i bekendtgørelse af lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed. Såfremt kommunen afslår at godkende et tilskud til et betalingsforløb på mere end 10.000 kr., skal kommunen i forbindelse med afgørelsen pege på alternative behandlingsforslag, som vil være tilskudsberettigede efter bestemmelsen, medmindre behandlingen anses som helt overflødig eller af rent kosmetisk karakter.”

Det fremgår af § 82 a, stk. 8, 1. pkt., i lov om aktiv socialpolitik, at en person, der modtager tilskud efter § 82 a, kan søge om hjælp til dækning af den resterende egenbetaling efter lovens § 82. Ansøgning herom skal, jf. bestemmelsens 2. pkt., være indgivet, før behandlingen udføres.

Reglerne blev ændret med lov nr. 1655 af 30. december 2024. Baggrunden for ændringen er, at der havde vist sig en udfordring med bestemmelsens anvendelse, idet personer, der havde fået et behandlingsoverslag på under 10.000 kr., og som derfor ikke efter reglerne havde pligt til at søge om for-

håndsgodkendelse, med henvisning til den tidligere gældende ordlyd af bestemmelsen havde fået afslag på tilskud til dækning af udgiften, hvis den endelige pris for behandlingsforløbet var over 10.000 kr. Det var tilfældet, uanset om den fordyrede regning skyldtes forhold, som personen ikke med rimelighed havde kunne forudse. Det kunne f.eks. være, at der havde været behov for ekstra lokalbedøvelse, eller at en fyldning skulle være 3-fladet i stedet for 1-fladet. Personen ville hertil heller ikke kunne søge om økonomisk hjælp efter § 82 efterfølgende, da forudsætningen for hjælp efter § 82 er, at personen har ansøgt om hjælpen, inden behandlingen er iværksat.

Bestemmelsen blev ændret med lov nr. 1655 af 30 december 2024, så den blev bragt i overensstemmelse med Ankestyrelsens praksis offentliggjort som principmeddelelse 6-24, således at der ikke er personer i målgruppen, der utilsigtet afskæres fra at få tilskud til udgifter til tandbehandling.

Bestemmelsen om forhåndsgodkendelse blev således ændret, så der i ordlyden af bestemmelsen nu er taget højde for, at beløbet, som kommunen vurderer, ikke nødvendigvis er den endelige pris for behandlingen, og at der er suppleret med regler om, at kommunen uanset manglende forhåndsgodkendelse efter en konkret vurdering kan yde tilskud til behandlingen i en situation, hvor en behandling, som i første omgang ikke har krævet forhåndsgodkendelse, uden rimelig forventning herom viser sig dyrere og dermed overskrider beløbsgrænsen for forhåndsgodkendelse.

Hjælp efter § 82 i lov om aktiv socialpolitik og § 36 i integrationsloven er subsidiær i forhold til tilskud efter § 82 a i lov om aktiv socialpolitik.

Personer, som modtager tilskud efter § 82 a, kan søge om hjælp til egenbetalingen efter § 82, som nævnt ovenfor.

3.1.2. Beskæftigelses- og Ligestillingsministeriets og Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

§ 82 a i lov om aktiv socialpolitik fastsætter, at kommunen kan yde tilskud til betaling for tandpleje for personer omfattet af målgruppen. Målgruppen, omfatter 1) personer, der modtager kontanthjælp - denne del af målgruppen har ret til tilskud til tandbehandling, 2) personer, der modtager brøkpension efter § 27 a i loven, - denne del af målgruppen har ret til tilskud til tandbehandling i det omfang, at hjælpen inklusive brøkpensionen svarer til kontanthjælpsniveau, samt 3) personer, der modtager ressourceforløbsydelse eller ledighedsydelse, - denne del af målgruppen har ret til tilskud til tandbehandling, hvis deres ydelse ligger på 17.736 kr. (2026-niveau) eller mindre, hvis personen har forsørgelsespligt over for et barn, eller på 13.345 kr.

(2026-niveau) eller mindre, hvis personen ikke har forsørgelsespligt over for et barn.

Med aftale om en ny model for voksentandplejen aftalte aftalepartierne, at tandpleje til den gældende målgruppe skulle blive vederlagsfri.

Aftalepartierne var endvidere enige om at udvide den målgruppe, der vil kunne få vederlagsfri tandpleje.

På den baggrund foreslås det, at al hjælp efter lov om aktiv socialpolitik til tandbehandling og tandpleje samles i én bestemmelse - § 82 a. Det betyder, at tandbehandling udgår af § 82 i lov om aktiv socialpolitik og § 36 i integrationsloven.

Det foreslås videre, at den gældende egenbetaling på 600 kr. afskaffes for alle, og at alle i målgruppen får dækket 100 pct. af udgiften til egenbetaling efter eventuelle tilskud efter sundhedsloven til tandpleje eller anden lovgivning.

Det vil medføre, at kommunen fremover afholder den fulde udgift til egenbetaling for tandbehandling og tandpleje for hele den målgruppe, der allerede er omfattet af de gældende regler.

Hvis personen får tilskud fra Sygeforsikringen ”danmark” eller anden sundheds- eller sygeforsikring, skal den del af beløbet, der er dækket af dette tilskud, dog tilbagebetales til kommunen. Kommunen bør senest ved udbetalingen af hjælpen til egenbetalingen efter § 82 a tage forbehold for tilbagebetaling som følge af udbetaling af eventuelle tilskud til den samme tandbehandling eller tandpleje fra sundheds- eller sygeforsikringer.

Behandlingsforløb, der overstiger en udgift på 10.000 kr., skal fortsat forhandgodkendes af kommunen for så vidt angår den nuværende målgruppe. Kommunen skal i den forbindelse vurdere, om behandlingen er nødvendig og helbredsmæssigt velbegrundet.

Videre foreslås det, at målgruppen udvides, således at personer, der er økonomisk trængte uden at modtage ydelser efter lov om aktiv socialpolitik, også kan få hjælp efter § 82 a i loven og dermed også kan få dækket udgifterne til bl.a. forebyggende tandpleje på grundlag af kommunens konkrete vurdering af den enkeltes økonomiske forhold. Kommunen skal således vurdere, om personen ikke har økonomisk mulighed for at betale udgifterne

selv og derfor har behov for økonomisk hjælp til egenbetalingen for tandpleje.

Vurderingen vil følge den gældende praksis for vurdering efter § 82 i lov om aktiv socialpolitik og § 36 i integrationsloven, men kommunen skal tage stilling til, om personen er i stand til at betale den fulde udgift selv. Hvis personen kun kan betale en del af udgiften, dækkes den fulde udgift, idet den enkelte ikke skal have nogen delvis egenbetaling.

Det vil medføre, at kommunen skal foretage en konkret og individuel vurdering af den enkelte persons økonomiske forhold, og kommunen skal i den forbindelse sammenholde personens indtægter og formue med personens rimelige og nødvendige faste udgifter for at vurdere, om personen har behov for hjælpen. Når en person er gift, skal kommunen inddrage ægtefællens indtægter og formue.

Det vil betyde, at kommunen ved den konkrete vurdering skal fastsætte personens rådighedsbeløb. Rådighedsbeløbet fastlægges med udgangspunkt i de månedlige nettoindtægter fratrukket de rimelige og nødvendige faste udgifter. Rådighedsbeløbet skal dække udgifterne til mad, tøj og andre nødvendige udgifter.

Mange kommuner anvender vejledende rådighedsbeløb i forbindelse med vurdering af ansøgninger om hjælp efter kapitel 10 om hjælp i særlige tilfælde efter lov om aktiv socialpolitik, herunder hjælp efter den gældende § 82 i loven. Kommunerne skal være opmærksomme på, om de vejledende rådighedsbeløb, som nogle kommuner fastsætter og anvender, bør justeres løbende f.eks. som følge af generelle prisstigninger. Et kommunalt fastsat rådighedsbeløb er vejledende, og kommunen skal altid foretage en konkret og individuel vurdering i den enkelte sag af, om der er grundlag for at fravige dette. Hvis en kommune har fastsat et vejledende rådighedsbeløb, og det har betydning for den konkrete afgørelse, skal det fremgå af afgørelsens begrundelse, hvilken betydning det vejledende rådighedsbeløb har i den konkrete sag. Det skal desuden fremgå, hvordan det vejledende rådighedsbeløb er udregnet.

Hvis en person kan betale udgiften til egenbetaling til tandpleje ved at indgå en afdragsordning eller ved at optage et lån, herunder SU-lån, kan der ikke ydes hjælp. Det er dog en betingelse, at det er realistisk, at ansøgeren kan

betale de løbende afdrag. Efter praksis indgår afdragenes størrelse, afdragsordningens tidsmæssige udstrækning og ansøgerens økonomi ved vurderingen heraf.

Det foreslås videre, at den nye del af målgruppen altid skal ansøge om hjælp for hvert behandlingsforløb; her skal kommunen for så vidt angår behandlingsforløb, der overstiger 10.000 kr., vurdere, om behandlingen er nødvendig og helbredsmæssigt velbegrundet.

Kravet om, at behandlingen er nødvendig og helbredsmæssigt velbegrundet, vil som hovedregel være opfyldt, hvis behandlingsbehovet er dokumenteret i et behandlingsoverslag fra tandlægen, svarende til de hidtil gældende regler. Der henvises til bemærkninger til den gældende § 82 a, stk. 6, hvor det fremgår af bestemmelsens forarbejder, jf. Folketingstidende 2012-13, tillæg A, L85 som fremsat, side 7, at ”kravet om, at behandlingen skal være nødvendig og helbredsmæssig velbegrundet, vil som hovedregel være opfyldt, hvis behandlingsbehovet er dokumenteret i et behandlingsoverslag fra tandlægen. Det bemærkes, at tandlægen som en autoriseret sundhedsperson i den forbindelse er forpligtet til at handle i overensstemmelse med den til enhver tid værende almindeligt anerkendte faglige standard på området og til at udvise omhu og uhildethed ved udfærdigelse af erklæringer, jf. kapitel 5 i bekendtgørelse af lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed. Såfremt kommunen afslår at godkende et tilskud til et betalingsforløb på mere end 10.000 kr., skal kommunen i forbindelse med afgørelsen pege på alternative behandlingsforslag, som vil være tilskudsberettigede efter bestemmelsen, medmindre behandlingen anses som helt overflødig eller af rent kosmetisk karakter.”

For den nye målgruppe, som ikke modtager ydelser på kontanthjælpsniveau efter lov om aktiv socialpolitik, vil kommunen tilsvarende skulle afholde den fulde udgift til egenbetaling for tandbehandling og tandpleje. Her vil det også gælde, at hvis personen senere får tilskud fra Sygeforsikringen ”danmark” eller anden sundheds- eller sygeforsikring, skal den del af beløbet, der er dækket af dette tilskud, tilbagebetales til kommunen, jf. princippet i lovens § 94 om tilbagebetaling af hjælp, der ydes for samme tidsrum og samme formål. Kommunen bør således også for den nye målgruppe tage forbehold for tilbagebetaling som følge af udbetaling af eventuelle tilskud til den samme tandbehandling eller tandpleje fra sundheds- eller sygeforsikringer senest ved udbetalingen af hjælpen til egenbetalingen efter § 82 a.

Det foreslås også for den nye målgruppe, at uanset om en person ikke længere opfylder kriterierne for at kunne få hjælp til egenbetaling til tandpleje, gælder kommunens afgørelse i 2 måneder.

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 2027. Det vil betyde, at de ændrede regler får virkning for de afgørelser om hjælp efter §§ 82 og 82 a i lov om aktiv socialpolitik, som kommunerne skal træffe fra denne dato.

For personer, der har ret til at påbegynde og fortsætte i ressourceforløb eller revalidering, indtil forløbet afsluttes efter de hidtil gældende regler, finder de hidtil gældende regler om ressourceforløb og revalidering i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og ressourceforløbsydelse og revalideringsydelse i lov om aktiv socialpolitik anvendelse.

Personerne er ligeledes omfattet af de øvrige bestemmelser i de hidtil gældende regler, der omhandler personer omfattet af kapitel 19 og 21 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og kapitel 6 a og 6 c i lov om aktiv socialpolitik, herunder også § 82 a i lov om aktiv socialpolitik.

I lovforslaget foreslås det, at personerne også vil være omfattet af de øvrige bestemmelser i de hidtil gældende regler i lov om aktiv socialpolitik med senere ændringer.

Det foreslås videre, at loven ikke finder anvendelse på afgørelser om bevilning af delvis hjælp eller tilskud efter §§ 82 og 82 a i lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 1004 af 30. juni 2025, og § 36 i integrationsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1146 af 22. juni 2020, truffet før lovens ikrafttræden. For sådanne afgørelser finder de hidtil gældende regler anvendelse. Det vil medføre, at kommunerne ikke skal genvurdere disse afgørelser om bevilling af hjælp eller tilskud, som allerede er meddelt til personen. :

For nærmere om ændringerne henvises til lovforslagets § 1, nr.1-8, og § 2, samt bemærkningerne hertil.

3.2. Løntilskud ved ansættelse af nyuddannede personer med handicap

3.2.1. Gældende ret

De gældende regler om Løntilskud ved ansættelse af nyuddannede personer med handicap fremgår af kapitel 5 i lov om compensation til handicappede i erhverv m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 108 af 3. februar 2020.

Efter § 15, stk. 1, i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. kan kommunen give tilbud om ansættelse med løntilskud hos offentlige eller private arbejdsgivere til personer, der har gennemført en uddannelse af mindst 18 måneders varighed, som kan berettige til optagelse i en arbejdsløshedskasse, jf. lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., og som ikke har opnået ansættelse op til 2 år efter uddannelsens afslutning og mangler erhvervserfaring inden for det område, som uddannelsen kvalificerer til.

Ordningen med løntilskud ved ansættelse har til formål at bryde den barriere, som nyuddannede personer med handicap kan have i forbindelse med ansættelse, når de på grund af deres handicap ikke har fået erhvervserfaring under studiet og dermed ikke kan dokumentere, at de har tilstrækkelige forudsætninger for at fungere på en arbejdsplads. Dermed kan nyuddannede personer med handicap kan opnå erhvervserfaring og derigennem en bedre mulighed for at få fodfæste på arbejdsmarkedet.

Det er ikke en betingelse, at tilbuddet om ansættelse med løntilskud er inden for et ansættelsesområde, som uddannelsen kvalificerer til. Det er kommunen, der vurderer, hvorvidt en person skal have tilbud om ansættelse med løntilskud efter bestemmelsen. En person, der f.eks. er dagpengemodtager efter endt uddannelse, kan have mulighed for at påbegynde et tilbud om ansættelse med løntilskud for nyuddannede personer med handicap i hele den 2-årige dagpengeperiode uden at være begrænset af udløb af dagpengeperioden.

3.2.2. Beskæftigelsesministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det følger af aftalen, at vejen til arbejdsmarkedet kan være vanskelig for personer med handicap. Nyuddannede med handicap har derfor mulighed for at blive en del af isbryderordningen, som er en særlig løntilskudsordning i op til ét år, der har til formål at hjælpe mennesker med handicap med at få fodfæste på arbejdsmarkedet. Ordningen kan tilgås indtil to år efter endt uddannelse.

Meget tyder på, at ansættelser med løntilskud – især i private virksomheder – øger chancen for at komme i job. Dette gælder både for borgere langt fra arbejdsmarkedet og for dem, der er tættere på. Løntilskud giver ledige mulighed for at styrke deres kompetencer, udvide netværk og skabe kontakt til arbejdsgivere.

Beskæftigelsesministeriet lægger på den baggrund vægt på, at anvendelsen af isbryderordningen i dag er begrænset. Dette kan bl.a. skyldes manglende kendskab til ordningen samt, at nogle nyuddannede – særligt personer med psykiske funktionsnedsættelser – først på et senere tidspunkt bliver opmærksomme på eller får konstateret deres funktionsnedsættelse. I sådanne tilfælde kan den gældende toårsfrist indebære, at målgruppen ikke når at gøre brug af ordningen.

Flere interessenter på området har samtidig peget på et behov for at udvide målgruppen for ordningen.

Aftalepartierne er derfor enige om at afsætte 2 mio. kr. i perioden 2027-2028 fra aftalen om udmøntning af reserven til foranstaltninger på social-, sundheds- og arbejdsmarkedsområdet for 2025.

Det foreslås på den baggrund at udvide målgruppen for isbryderordningen ved midlertidigt at forlænge den periode, hvori ordningen kan anvendes, fra 2 år til 4 år efter uddannelsens afslutning.

Efter den gældende bestemmelse kan kommunen give tilbud om ansættelse med løntilskud til personer, der har gennemført en uddannelse af mindst 18 måneders varighed, og som ikke har opnået ansættelse op til 2 år efter uddannelsens afslutning.

Med forslaget ændres denne periode til 4 år. Det vil sige, at ordningen vil gælde for personer, der ansøger om ordningen i perioden 1. januar 2027 til 31. december 2028.

Den foreslåede udvidelse indebærer, at en større målgruppe vil kunne omfattes af ordningen, herunder personer som først sent får konstateret deres funktionsnedsættelse eller har haft behov for en længere afklaringsperiode.

Det foreslås, at udvidelsen gennemføres som et tidsbegrænset forsøg i perioden fra den 1. januar 2027 til den 31. december 2028.

Den midlertidige udvidelse gennemføres lovteknisk ved, at § 15, stk. 1, ændres, således at fristen på 2 år erstattes af 4 år, samtidig med at den bestemmelse, der ændres, nyaffattes med bestemmelsens oprindelige ordlyd med virkning fra den 1. januar 2029, hvor den tidsbegrænsede ændring ikke længere skal være gældende.

Dette indebærer, at den udvidede adgang til ordningen automatisk ophører ved forsøgsperiodens udløb, hvorefter den gældende ret med en 2-årig frist igen finder anvendelse, medmindre ordningen forinden forlænges eller gøres permanent ved lov.

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

4.1. Økonomiske konsekvenser

4.1.2. Vederlagsfri tandpleje

Lovforslaget skønnes at medføre statslige og kommunale merudgifter som følge af udvidelse af målgruppen i § 82 a i lov om aktiv socialpolitik, der kan modtage hjælp til tandbehandling, samt til forenklingen af § 82 a i loven, hvor bl.a. egenbetalingen afskaffes.

Lovforslaget skønnes at indebære statslige direkte merudgifter på 34,0 mio. kr. i 2027, 34,4 mio. kr. i 2028, 35,0 mio. kr. i 2029 og 35,0 mio. kr. varigt (2026-pl).

Lovforslaget skønnes at indebære kommunale direkte merudgifter på 34,0 mio. kr. i 2027, 34,4 mio. kr. i 2028, 35,0 mio. kr. i 2029 og 35,0 mio. kr. varigt (2026-pl).

Samlet set skønnes lovforslaget efter tilbageløb og adfærd at indebære offentlige merudgifter på 62,9 mio. kr. i 2027, 63,8 mio. kr. i 2028, 65,0 mio. kr. i 2029 og 65,0 mio. kr. varigt (2026-pl).

Skønnet bygger på en antagelse om, at der ved en udvidelse af målgruppen for hjælp efter § 82 a vil være både øget tilgang til ordningen, og at den udvidede målgruppe opnår adgang til de forbedrede vilkår efter § 82 a. Det antages også, at forenklingen af § 82 a vil øge tilgangen til ordningen.

Udvidelsen af målgruppen for § 82 a i lov om aktiv socialpolitik til også at omfatte andre, herunder personer, der i dag kan modtage hjælp til tandbehandling efter § 82 i lov om aktiv socialpolitik og § 36 i integrationsloven, skønnes at medføre merudgifter for det offentlige varigt på 28,2 mio. kr. årligt (2026-pl) før tilbageløb og adfærd. Udvidelsen af målgruppen for § 82 a vurderes ikke at have beskæftigelsesmæssige konsekvenser.

Forenklingen af § 82 a, som indebærer afskaffelse af egenbetalingen på 600 kr. og indførelse af fuld dækning af udgifter til egenbetalingen til tandpleje, skønnes at medføre direkte merudgifter for det offentlige varigt på 41,7 mio. kr. årligt (2026-pl) før tilbageløb og adfærd. Forenklingen af § 82 a skønnes med betydelig usikkerhed at medføre en negativ strukturel arbejdsudbudsvirkning svarende til ca. 40 fuldtidspersoner som følge af den forbedrede ydelse.

Udvidelsen af målgruppen for § 82 a forventes at medføre administrative meropgaver i kommunerne som følge af et øget antal ansøgninger. Forenklingen af reglerne reducerer dog samtidig den administrative kompleksitet ved ordningen, idet krav om egenbetaling og differentierede dækningsgrader bortfalder.

Tabel 1: Samlet økonomi i lovforslag, mio. kr. (2026-pl)

	2027	2028	2029	Varigt
I alt statslige udgifter	34,0	34,4	35,0	35,0
Udvidelse af § 82 a	14,1	14,1	14,1	14,1
Forenkling af § 82 a	19,9	20,3	20,9	20,9
I alt kommunale udgifter	34,0	34,4	35,0	35,0
Udvidelse af § 82 a	14,1	14,1	14,1	14,1
Forenkling af § 82 a	19,9	20,3	20,9	20,9
I alt før tilbageløb og adfærd	68,0	68,7	69,9	69,9
I alt efter tilbageløb og adfærd	62,9	63,8	65,0	65,0

Anm: Der er afrundet til nærmeste 0,1 mio. kr. Der er forudsat ikrafttrædelse 1. januar 2027.

De kommunaløkonomiske konsekvenser af forslagene skal forhandles med de kommunale parter.

4.1.3. Udvidelse af løntilskudsordningen for nyuddannede med handicap

De økonomiske konsekvenser skønnes til 0,5 mio. kr. årligt i 2027-2028, i alt 1 mio. kr. efter skat og tilbageløb.

Før skat og tilbageløb skønnes de økonomiske konsekvenser til 1 mio. kr. årligt i 2027-2028, i alt 2 mio. kr. Det er skønnet, at staten vil have merudgifter for 0,2 mio. kr. årligt og kommunerne 0,8 mio. kr. årligt.

De kommunaløkonomiske konsekvenser forhandles med de kommunale parter.

4.2. Implementeringskonsekvenser

4.2.1. Implementeringskonsekvenser

Lovforslagets del om vederlagsfri tandpleje forventes at have meget begrænsede implementeringskonsekvenser for staten og kommunerne, idet det er tale om ændringer - forenkling og udvidelse af målgruppen - af gældende regler, som i dag håndteres manuelt og i kommunernes Ydelsessystem (KY).

Udvidelsen af målgruppen for § 82 a forventes at medføre øget administration i kommunerne som følge af et øget antal ansøgninger. Forenklingen af reglerne reducerer dog samtidig den administrative kompleksitet ved ordningen, idet krav om egenbetaling og differentierede dækningsgrader bortfalder.

Lovforslagets del om udvidelse af løntilskudsordningen for nyuddannede med handicap - isbryderordningen - forventes ikke at have implementeringskonsekvenser for staten og kommunerne, idet det er alene er tale at ordningen udvides fra 2 til 4 år, så den kan benyttes af målgruppen indtil 4 år efter endt uddannelse.

Forslaget medfører ikke implementeringskonsekvenser for regionerne.

4.2.2. Digitaliseringsklar lovgivning

Lovforslaget er udformet under hensyntagen til ambitionen i aftale om en digitaliseringsklar lovgivning, så loven kan understøttes digitalt.

Ved udarbejdelse af lovforslaget er der taget højde for at anvende den eksisterende offentlige it-infrastruktur, og at behandlingen af borgernes oplysninger kan finde sted inden for rammerne af databeskyttelsesregler. Det er ministeriets vurdering, at lovforslaget følger principperne nr. 1, 2, 4 og 7 for digitaliseringsklar lovgivning.

Det er ministeriets vurdering, at lovforslaget tilgodeser princip nr. 1 om enkle og klare regler. Der er herved lagt vægt på, at de gældende regler i lovens § 82 a foreslås forenklet. Forenklingen af § 82 a indebærer afskaffelse af en egenbetaling på 600 kr. og indførelse af fuld dækning af udgifter til egenbetalingen til tandpleje. Samtidig udvides målgruppen for de forenklede regler om hjælp til egenbetalingen for tandpleje. Det vil gøre det nemmere for den gældende målgruppe og den nye målgruppe at forstå reglerne og dermed at gennemskue, hvad den enkelte kan modtage af hjælp til tandpleje efter loven.

Ministeriet vurderer endvidere, at lovforslaget lever op til princip nr. 2 om digital kommunikation. Ministeriet har herved lagt vægt på, at borgerne allerede i dag gør brug af de digitale selvbetjeningsløsninger m.v. hos kommunerne, og at der med lovforslaget lægges op til, at disse selvbetjeningsløsninger blive videreført. Lovforslaget indfører ikke nye adgange til digital kommunikation og pålægger heller ikke pligt til at anvende den digitale løsning. Således vil en person, der ikke har digitale kompetencer, fortsat kunne henvende sig til kommunen på anden måde end gennem de digitale løsninger.

Lovforslaget opfylder kun delvist princip nr. 3 om automatisk sagsbehandling. Dette skyldes, at det er nødvendigt, at kommunerne behandler hver sag individuelt. De foreslåede ordninger indebærer faglige skøn, hvorfor der ikke udelukkende kan sagsbehandles efter objektive kriterier. Det bemærkes dog, at de foreslåede ændringer af § 82 a implementeres i Kommunernes Ydelsessystem (KY), der er en fælleskommunal IT-understøttelse af kontanthjælpsområdet m.m. Alle 98 kommuner anvender i dag KY til udbetaling af kontanthjælp og hjælp i særlige tilfælde efter kapitel 10 i lov om aktiv socialpolitik, samt flere andre ydelser. KY skal understøtte korrekte og rettidige udbetaling af ydelser og skal sikre brugervenlig og effektiv IT-understøttelse af sagsgangene gennem automatisering og beslutningsunderstøttelse for sagsbehandleren.

Lovforslaget er i overensstemmelse med princip 4 om genbrug af data, da kommunerne og Udbetaling Danmark som efter gældende regler fortsat vil kunne genbruge oplysninger fra indkomstregisteret.

Lovforslaget understøtter princip nr. 5, idet det skal bemærkes, at myndighederne vil skulle overholde de eksisterende krav til datasikkerhed.

Lovforslaget understøtter endvidere princip nr. 6, da de foreslåede ændringer implementeres i det eksisterende fælleskommunale IT-system, KY, der allerede anvendes af alle 98 kommuner til hjælp i særlige tilfælde efter kapitel 10 i lov om aktiv socialpolitik. Der er således tale om brug og videreudvikling af eksisterende offentlig IT-infrastruktur på kommunalt niveau.

Lovforslaget indeholder ikke elementer, hvor princip 7 om forebyggelse mod snyd og fejl er relevant, idet kommunerne allerede i dag har hjemler til at indhente oplysninger om økonomiske forhold m.v. til kontrol i enkeltsager og generel kontrol. Lovforslaget åbner heller ikke for nye muligheder for snyd.

Udvidelse af løntilskudsordningen for nyuddannede med handicap

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Både forslaget om vederlagsfri tandpleje svarende til fuld dækning af egenbetaling efter tilskud fra sundhedsloven for den gældende målgruppe for § 82 a i lov om aktiv socialpolitik og udvidelse af målgruppen for denne vederlagsfri tandpleje vurderes at have positive økonomiske konsekvenser for tandlægerne og tandplejerne, idet det må forventes, at et antal personer, der i dag ikke aflægger besøg hos hverken tandlæge eller tandpleje, vil modtage tandpleje eller tandbehandling som følge af de foreslåede regler.

Kommunerne vil fortsat skulle administrere hjælpen efter § 82 a i lov om aktiv socialpolitik, så det er mest enkelt for tandlæger, tandplejere m.v.

Udvidelse af løntilskudsordningen for nyuddannede med handicap.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget vurderes at have positive administrative konsekvenser for borgerne, idet den gældende målgruppe, der omfatter kontanthjælpsmodtagere og personer, der modtager ydelser efter lov om aktiv socialpolitik på kontanthjælpsniveau, som følge af forenklingen ikke længere skal dokumentere at have afholdt den årlige egenbetaling på 600 kr.

Den nye målgruppe af økonomisk trængte vil skulle ansøge om hjælp til hvert behandlingsforløb og skal indgive dokumentation for deres økonomiske forhold og behandlingsudgiftens størrelse.

Udvidelse af løntilskudsordningen for nyuddannede med handicap

7. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen klimamæssige konsekvenser.

8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljø- og naturmæssige konsekvenser.

9. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.

10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag om vederlagsfri tandpleje har i perioden fra den 10. februar 2026 til den 24. februar 2026 (14 dage) været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatrådet, Akademikerne, Ankestyrelsen, ATP, ASE, BDO Danmark, Børnerådet, Børns Vilkår, Bedre Psykiatri, Business Danmark, Cabi, Danmarks Frie Fagforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Erhverv, Dansk Handicap Forbund, Dansk Industri, Dansk Metal, Dansk Retspolitisk Forening, Dansk Socialrådgiverforening, Danske Advokater, Danske A-kasser, Danske Erhvervsakademier, Danske Erhvervsskoler og Gymnasier, Danske Handicaporganisationer, Danske Patienter, Danske Professionshøjskoler, Danske Regioner, Danske Tandplejere, Den Uvildige Konsulentordning på Handicapområdet, Det Centrale Handicapråd, Det faglige hus, Digitaliseringsstyrelsen, Erhvervsstyrelsen, Fagforeningernes Hovedorganisation, Finans Danmark, Finanstilsynet, FOA, Forhandlingsfællesskabet, Forsikring & Pension, Frie: Fagforening, a-kasse og lønsikring, Frivilligrådet, FSR – danske revisorer, 3F, HK Kommunal, Horesta, Institut for Menneskerettigheder, Kommunale Velfærdschefer, KL, Kristelig Arbejdsgiverforening, Kristelig Fagbevægelse, LAFS – Landsforeningen af fleks- og skånejobbere, Landsforeningen af nuværende og tidligere Psykiatribrugere (LAP), Landsforeningen for Førtidspensionister, Lederne, Mødrehjælpen, Red Barnet, Rigsrevisionen, Rådet for Psykisk Sårbar på arbejdsmarkedet, Rådet for Socialt Udsatte, SIND – Landsforeningen for psykisk sundhed, SAND – De hjemløses landsorganisation, Tandlægeforeningen og Ældresagen.

Udvidelse af løntilskudsordningen for nyuddannede med handicap

11. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindre-udgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/mer-udgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen Udvidelse af løntilskudsordningen for nyuddannede med handicap: Kommuner: 2027: Ingen 2028: Ingen 2029: Ingen 2030: Ingen Stat: 2027: Ingen 2028: Ingen 2029: Ingen 2030: Ingen Regioner ingen	Vederlagtfri tandpleje: Kommuner: 2027: 34,0 mio. kr. 2028: 34,4 mio. kr. 2029: 35,0 mio. kr. Varigt: 35,0 mio. kr. Stat: 2027: 34,0 mio. kr. 2028: 34,4 mio. kr. 2029: 35,0 mio. kr. Varigt: 35,0 mio. kr. Regioner: Ingen Udvidelse af løntilskudsordningen for nyuddannede med handicap: Kommuner: 2027: 0,8 mio. kr. 2028: 0,8 mio. kr. 2029: Ingen 2030: Ingen Stat: 2027: 0,2 mio. kr. 2028: 0,2 mio. kr. 2029: Ingen 2030: Ingen Regioner ingen
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen

UDKAST

Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Forslaget om vederlagsfri tandpleje (forenkling af § 82 a) og udvidelse af målgruppen vurderes at have positive økonomiske konsekvenser for tandlægerne og tandplejerne, idet det antages, at der ved en udvidelse af målgruppen for hjælp efter § 82 a vil være både øget tilgang til ordningen samtidigt med, at det også antages, at vederlagsfri tandpleje (forenklingen af § 82 a) vil øge tilgangen til ordningen.	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Forslaget om vederlagsfri tandpleje (forenkling af § 82 a) og udvidelse af målgruppen vurderes at have positive administrative konsekvenser for borgerne, idet den gældende målgruppe som følge af forenklingen ikke længere skal dokumentere at have afholdt den årlige egenbetaling på 600 kr.	Ingen
Klimamæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/ Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	Ja	Nej X

UDKAST

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det fremgår af den gældende § 82 i lov om aktiv socialpolitik, at kommunen kan yde hjælp til udgifter til sygebehandling, medicin, tandbehandling eller lignende, der ikke kan dækkes efter anden lovgivning, hvis ansøgeren ikke har økonomisk mulighed for at betale udgifterne.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 3.1.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det følger af den foreslåede ændring af § 82, 1. pkt., i § 1, nr. 1, at »tandbehandling« udgår af § 82.

Formålet med ændringen er, at al hjælp til tandbehandling og tandpleje efter lov om aktiv socialpolitik samles i § 82 a i lov om aktiv socialpolitik.

Den foreslåede ændring vil betyde, at der fremover alene vil være hjemmel i lov om aktiv socialpolitik til at yde hjælp til udgifter til egenbetaling til tandbehandling og tandpleje efter lovens § 82 a. Alle ansøgninger om hjælp til betaling af disse udgifter skal derfor behandles efter den foreslåede § 82 a.

Det vil medføre, at der ikke længere kan ydes hjælp til tandbehandling efter lovens § 82, men kun efter lovens § 82 a med de foreslåede ændringer.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Det fremgår af § 82 i lov om aktiv socialpolitik, at kommunen kan yde hjælp til udgifter til sygebehandling, medicin, tandbehandling eller lignende, der ikke kan dækkes efter anden lovgivning, hvis ansøgeren ikke har økonomisk mulighed for at betale udgifterne, mens det fremgår af § 82 a, stk. 1, at kommunen yder tilskud til betaling for tandpleje.

Kommunen kan yde hel eller delvis hjælp til egenbetalingen af tandbehandlingsudgiften efter § 82, hvor kommunen efter den gældende § 82 a om det

rettighedsbaserede tilskud yder en vis procentdel tilskud til egenbetalingen til tandbehandling og tandpleje.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 3.1.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det foreslås at ændre »yder tilskud til betaling for« til: »afholder egenbetalingen til« i § 82 a, stk. 1.

Den foreslåede ændring vil medføre, at personer omfattet af målgruppen i § 82 a, stk. 1, nr. 1-3, og målgruppen efter forslaget til et nyt stk. 4, hvor kommunen har fundet, at de ikke kan afholde udgiften selv, vil få hjælp til hele egenbetalingen efter tilskud fra sundhedsloven betalt af kommunen efter § 82 a.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

De gældende regler om egenbetaling på 600 kr. pr. kalenderår og tilskud på henholdsvis 65 pct. eller 100 pct. af personens egne udgifter til tandpleje fremgår af § 82 a, stk. 2-5, i loven.

Der henvises i øvrigt til redegørelsen for de gældende regler i pkt. 3.1.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger

Det foreslås, at § 82 a, stk. 2-5, ophæves.

Forslaget vil medføre, at reglerne i bestemmelsens stk. 2, 3 og 5 om egenbetalingen på 600 kr. pr. kalenderår og tilskud til udgifter til tandbehandling på henholdsvis 65 pct. eller 100 pct. af personens udgifter, som ligger ud over den årlige egenbetaling på 600 kr., ikke længere skal gælde. Det samme vil gælde bestemmelsens stk. 4 om, at ydelsen opgøres før fradrag for indtægter og sanktioner.

Til nr. 4 og 5

Det fremgår af den gældende § 82 a, stk. 6, i lov om aktiv socialpolitik, at kommunen skal forhåndsgodkende, at der ydes tilskud efter bestemmelsens stk. 2 og 3, hvis udgiften til et samlet behandlingsforløb anslås at overstige 10.000 kr. Kommunen skal i den forbindelse vurdere, om behandlingen er nødvendig og helbredsmæssigt velbegundet.

Videre fremgår det af bestemmelsens stk. 7., at har en person indhentet et prisoverslag for en tandbehandling, som maksimalt lyder på 10.000 kr., og overstiger udgiften i forbindelse med behandlingens udførelse 10.000 kr., yder kommunen tilskud til den del af den udførte tandbehandling, som fremgår af prisoverslaget fra tandlægen, selv om dette ikke er forhåndsgodkendt, jf. stk. 6. Derudover kan kommunen uanset den manglende forhåndsgodkendelse yde tilskud til en supplerende, ændret eller udskiftet behandlingsudgift, som ikke var en del af prisoverslaget, når kommunen vurderer, at 1) behandlingen har været tandlægefagligt nødvendig og helbredsmæssigt velbegrundet, 2) behandlingen ikke væsentligt afviger fra den oprindelige behandlingsplan og 3) personen ikke kunne have forudset den fordyrende behandling.

Det foreslås med ændringen i § 82 a, stk. 6, som bliver stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 4, at »stk. 2 og 3« ændres til: »stk. 1«.

Det foreslås dermed, at reglen om krav om forhåndsgodkendelse for behandlingsforløb på over 10.000 kr. alene videreføres for den gældende målgruppe for § 82 a.

Forslaget vil betyde, at det alene er den gældende målgruppe for tilskud til betaling af tandpleje, der kan gå til tandlægen uden at ansøge forud for behandlingens udførelse, dog under forudsætning, at behandlingsforløbet ikke overstiger 10.000 kr.

Det foreslås med ændringen i § 82 a, stk. 7, 1. pkt., som bliver stk. 3, 1. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 5, at der efter »en person« indsættes: »omfattet af stk. 1«, samt at »stk. 6« ændres til: »stk. 2«.

Det foreslås dermed at videreføre reglen om, at ikke forhåndsgodkendte behandlingsforløb på over 10.000 kr. alligevel kan dækkes under visse betingelser.

Forslaget vil medføre, at det alene er den nugældende målgruppe for tilskud til betaling af tandpleje, der er omfattet. Dette skal ses på baggrund af, at den nye målgruppe efter lovforslagets indhold, jf. lovforslagets § 1, nr. 6, skal ansøge om hjælp til hvert behandlingsforløb.

Til nr. 6

Det foreslås, at der i § 82 a indsættes et nyt stykke efter stk. 3.

I stk. 4, 1. pkt., foreslås en ny målgruppe fastsat.

Forslaget vil betyde, at den nye målgruppe, som § 82 a fremadrettet også vil skulle omfatte, vil fremgå af stk. 4, 1. pkt.

Således foreslås det, at kommunen også vil skulle afholde hele egenbetalingen for tandpleje til personer, der ikke har økonomisk mulighed for at betale udgifterne selv, og som ikke er omfattet af målgruppen, som er fastsat i bestemmelsens stk. 1.

Målgruppen vil dermed også omfatte personer, der ikke modtager ydelser efter lov om aktiv socialpolitik, og som ikke har økonomisk mulighed for at betale udgifterne selv, herunder også personer omfattet af integrationslovens kapitel 6 inden for de første fem år efter, at kommunalbestyrelsen har overtaget ansvaret for udlændingen.

Det foreslås i 2. *pkt.*, at kommunen skal foretage en konkret vurdering af den enkelte persons økonomiske forhold og skal i den forbindelse sammenholde personens indtægter og formue med personens rimelige og nødvendige faste udgifter for at vurdere, om personen har behov for hjælpen. Når en person er gift, skal kommunen inddrage ægtefællens indtægter og formue, jf. forslaget til 3. *pkt.*

Forslaget vil medføre, at kommunen ved den konkrete vurdering skal fastsætte personens rådighedsbeløb. Rådighedsbeløbet fastlægges med udgangspunkt i de månedlige nettoindtægter fratrukket de rimelige og nødvendige faste udgifter. Rådighedsbeløbet skal dække udgifterne til mad, tøj og andre nødvendige udgifter.

Rimelige og nødvendige faste udgifter kan for eksempel være udgifter til husleje, herunder el, vand og varme, telefonabonnement, internet, børnepasning og børnebidrag. Eksemplerne er ikke udtømmende. Efter praksis medregnes udgiften til børnebidrag som en rimelig og nødvendig udgift i det omfang, at bidraget betales.

Som eksempler på udgifter, der efter praksis som udgangspunkt ikke medregnes, kan nævnes udgifter til håndkøbsmedicin, afdrag på gæld, kabel-tv, ulykkesforsikring og privatskole.

For nærmere om kommunernes anvendelse af rådighedsbeløb henvises der i øvrigt til pkt. 3.1.2. i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Hvis ansøgeren har formue i form af kontantbeløb eller andre formuegoder f.eks. kostbart indbo (kostbare malerier, kostbare møbler), der kan dække den ansøgte udgift, kan der ikke ydes transbestemt hjælp. Hvis formuen

består af andre formuegoder, er det efter praksis en betingelse, at ansøgeren har mulighed for at realisere formuegodet.

Hvis ansøgeren kan betale udgiften ved at indgå en afdragsordning eller ved at optage et lån, herunder SU-lån, kan der ikke ydes trangsbestemt hjælp. Det er dog en betingelse, at det er realistisk, at ansøgeren kan betale de løbende afdrag. Efter praksis indgår afdragenes størrelse, afdragsordningens tidsmæssige udstrækning og ansøgerens økonomi ved vurderingen heraf.

Det kan ikke uden videre lægges til grund, at en person kan opnå en afdragsordning. Det er en del af sagens oplysning, og kommunen skal derfor indhente oplysninger fra personen, om personen har forsøgt at få en afdragsordning.

Det vil betyde, at kommunen i hvert enkelt tilfælde skal foretage en konkret vurdering af ansøgerens og en eventuel ægtefælles økonomiske forhold.

Det foreslås endvidere fastsat i 4. pkt., at en person skal ansøge om hjælp til egenbetalingen til hvert behandlingsforløb.

Et behandlingsforløb kan bestå af flere tandlægebesøg, men der skal være tale om en samlet plan for behandlingen.

Det foreslås videre i bestemmelsens 4. pkt., at det vil være en betingelse, at kommunen har forhåndsgodkendt, før behandlingen udføres.

Det vil betyde, at denne målgruppe ikke - i modsætning til den gældende målgruppe - har et egentligt retskrav på, at kommunen afholder personens egenbetalingen til tandpleje, og en person omfattet af den nye målgruppe altid skal ansøge om hjælp til egenbetaling til tandpleje

Det foreslås, at det fastsættes i bestemmelsens 5. pkt., at hvis behandlingen overstiger 10.000 kr., skal kommunen endvidere vurdere, om behandlingen er nødvendig og helbredsmæssigt velbegrundet.

Det vil medføre, at hjælp til egenbetalingen til tandpleje til den nye målgruppe, jf. lovforslagets § 1, nr. 6, om forslag til nyt stykke 4 i § 82 a, kan omfatte alle former for tandpleje.

Kommunen vil således ikke skulle se på, om den konkrete ydelse i forvejen er omfattet af tilskud fra regionerne i henhold til sundhedsloven. Der skal heller ikke foretages en forhåndsvurdering af, hvorvidt behandlingen eller tandplejen er nødvendig og helbredsmæssigt velbegrundet. Kun ved ansøgning om tilskud til tandpleje med samlede udgifter på mere end 10.000 kr.

for et samlet behandlingsforløb skal kommunen forud for behandlingen vurdere, om behandlingen er nødvendig og helbredsmæssigt velbegrundet. Dette vil svare til den gældende § 82 a i lov om aktiv socialpolitik for så vidt angår den nugældende målgruppe.

Som direkte følge deraf vil den nye målgruppe ikke være omfattet af bestemmelsen om, at behandling under 10.000 kr. ikke skal forhåndsgodkendes, jf. forslaget til § 1, nr. 3 og 4.

Endelig foreslås det i bestemmelsens 6. pkt, at uanset det forhold, at en person ikke længere opfylder kriterierne for at kunne få hjælp til egenbetaling til tandpleje, gælder kommunens afgørelse i 2 måneder.

Det betyder både, at påbegyndte behandlingsforløb kan færdiggøres, og at ikke påbegyndte behandlingsforløb kan påbegyndes indenfor de to måneder efter kommunens afgørelse.

Til nr. 7

Efter den gældende § 82 i lov om aktiv socialpolitik er hjælpen til tandbehandling subsidieret i forhold til tilskud efter anden lovgivning og i forhold til tilskud efter § 82 a, Kommunen derfor kan ikke yde hjælp til den del af udgiften, som dækkes af en privat forsikring, f.eks. Sygeforsikring ”danmark”.

Efter den gældende praksis for § 82 a i lov om aktiv socialpolitik er tilskuddet subsidieret i forhold til tilskud efter anden lovgivning, f.eks. efter sundhedsloven og i forhold til tilskud fra f.eks. Sygeforsikringen ”danmark”. Tilskud efter anden lovgivning eller forsikringsordning skal således trækkes fra inden beregning af tilskuddet. Tilskuddet går forud for hjælp til tandbehandling efter aktivlovens § 82.

Efter den gældende § 94, stk. 1, i lov om aktiv socialpolitik kan kommunen træffe afgørelse om tilbagebetaling, når en person, der har modtaget hjælp, senere får udbetalt en erstatning, et underholdsbidrag eller lignende, der dækker samme tidsrum og samme formål som den udbetalte hjælp. Efter bestemmelsens stk. 2. kan kommunen ikke træffe beslutning om tilbagebetaling efter stk. 1 af den hjælp, som en person modtager under tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, tilbud efter kapitel 5 i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., tilbud i medfør af et program efter integrationsloven og engangsbeløb efter § 25 a.

Det foreslås, at § 82 a, stk. 8, der bliver stk. 5, nyaffattes. Stk. 5 får således ny ordlyd: »Stk. 5. Såfremt en del af egenbetalingen er dækket af sundheds-

eller sygeforsikringer, skal den del af den bevilgede hjælp tilbagebetales, jf. § 94, stk. 1. § 94, stk. 2, finder ikke anvendelse i forhold til den hjælp, der skal tilbagebetales efter 1. pkt.«

Forslaget betyder, at en person skal tilbagebetale et beløb svarende til det udbetalte tilskud til samme tandbehandling eller tandpleje.

Når en person får tilskud fra f.eks. Sygeforsikringen ”danmark”, sker udbetalingen efter, at personen selv har betalt tandlægen. Udbetalingen kan ske ret hurtigt efter. Det er dog ikke muligt at betale en tandlægeregning, når man netop ikke har penge til det selv. I den situation, hvor kommunen har fundet, at en person har behov for økonomisk hjælp til egenbetalingen for tandpleje, må kommunen derfor udbetale den fulde egenbetaling.

Kommunen bør dog samtidig gøre personen opmærksom på, at eventuelle senere udbetalinger af tilskud fra sygeforsikringer eller sundhedsforsikringer betyder, at personen skal tilbagebetale et beløb svarende til de udbetalte tilskud til samme tandbehandling eller tandpleje.

Forslaget vil medføre, at dobbeltdækning af en tandplejeudgift kan undgås, jf. princippet i § 94, stk. 1, i loven.

Videre vil forslaget medføre, at reglen i § 94, stk. 2, om, at kommunen ikke kan træffe beslutning om tilbagebetaling efter § 94, stk. 1, af den hjælp, som en person modtager under tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, tilbud efter kapitel 5 i lov om compensation til handicappede i erhverv m.v., tilbud i medfør af et program efter integrationsloven og engangsbeløb efter § 25 a, ikke finder anvendelse i forhold til den hjælp, der er dækket af en sundhedsforsikring eller sygeforsikring.

Det vil betyde, at personen skal tilbagebetale denne del af hjælpen.

Til nr. 8

Det fremgår af den gældende § 82 a, stk. 9, at kommunen i forbindelse med opsøgende arbejde til socialt udsatte, herunder efter § 99 i lov om social service, særligt skal oplyse om muligheden for tilskud til betaling for tandpleje efter stk. 1-8.

Det foreslås, at i § 82 a, stk. 9, som bliver stk. 6, ændres »stk. 1-8« til: »stk. 1-5«.

Der er alene tale om konsekvensændringer som følge af ændringerne i § 82 a, og rykninger af stykkerne i § 82 a som følge deraf.

Forslaget vil ikke medføre ændring af kommunens pligt at oplyse om muligheden for tilskud til betaling for tandpleje - i forbindelse med kommunens opsøgende arbejde til socialt udsatte, herunder efter § 99 i lov om social service.

Til § 2

Til nr. 1

Det fremgår af § 15, stk. 1, i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., at kommunen kan give tilbud om ansættelse med løntilskud hos offentlige eller private arbejdsgivere til personer, der har gennemført en uddannelse af mindst 18 måneders varighed, som kan berettige til optagelse i en arbejdsløshedskasse, jf. lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., og som ikke har opnået ansættelse op til 2 år efter uddannelsens afslutning og mangler erhvervserfaring inden for det område, som uddannelsen kvalificerer til.

Det foreslås i § 15, stk. 1, at »2 år« ændres til »4 år«.

Forslaget vil betyde, at kommunen kan give tilbud om ansættelse med løntilskud hos offentlige eller private arbejdsgivere til personer, der har gennemført en uddannelse af mindst 18 måneders varighed, som kan berettige til optagelse i en arbejdsløshedskasse, jf. lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., og som ikke har opnået ansættelse op til 4 år efter uddannelsens afslutning og mangler erhvervserfaring inden for det område, som uddannelsen kvalificerer til.

Formålet med udvidelse af ordningen fra 2 år til 4 år er, at også nyuddannede, der først senere bliver afklaret for, eller diagnosticeret med deres funktionsnedsættelse, kan gøre brug af ordningen. Udvidelsen vil give bedre muligheder for, at personer, som først sent får konstateret deres funktionsnedsættelse, eller som har brug for et længere afklaringsforløb, også vil kunne gøre brug af ordningen.

Formålet med ændringen er således at udvide målgruppen for ordningen og øge anvendelsen heraf.

Den foreslåede ændring indebærer ikke øvrige materielle ændringer i bestemmelsen.

Det betyder, at personer, der opfylder betingelserne i bestemmelsen, vil kunne påbegynde et tilbud om ansættelse med løntilskud inden for en periode på op til 4 år efter uddannelsens afslutning.

Det bemærkes, at den udvidede frist på 4 år alene vil gælde i en tidsbegrænset forsøgsperiode fra den 1. januar 2027 til den 31. december 2028.

Ved ikrafttrædelsen af lovforslagets § 1, nr. 2, den 1. januar 2029 ophører ændringen automatisk, hvorefter den hidtil gældende frist på 2 år igen vil finde anvendelse.

Om gældende ret henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger pkt.

3.2.1. Gældende ret

Til nr. 2

Det fremgår af § 15, stk. 1, i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., at kommunen kan give tilbud om ansættelse med løntilskud hos offentlige eller private arbejdsgivere til personer, der har gennemført en uddannelse af mindst 18 måneders varighed, som kan berettige til optagelse i en arbejdsløshedskasse, jf. lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., og som ikke har opnået ansættelse op til 2 år efter uddannelsens afslutning og mangler erhvervserfaring inden for det område, som uddannelsen kvalificerer til.

Det foreslås i § 1, nr. 2, at nyaffatte lovens § 15, stk. 1.

Det fremgår af den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 1, nr. 1, at fristen for anvendelse af ordningen fremover vil være 4 år efter uddannelsens afslutning.

Det foreslås med nyaffattelsen af § 15, stk. 1, at kommunen kan give tilbud om ansættelse med løntilskud hos offentlige eller private arbejdsgivere til personer, der har gennemført en uddannelse af mindst 18 måneders varighed, som kan berettige til optagelse i en arbejdsløshedskasse, jf. lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., og som ikke har opnået ansættelse op til 2 år efter uddannelsens afslutning og mangler erhvervserfaring inden for det område, som uddannelsen kvalificerer til.

Nyaffattelsen vil indebære, at bestemmelsen får sin hidtidige ordlyd tilbage.

Forslaget vil betyde, at der igen kan gives tilbud om ansættelse med løntilskud hos offentlige og private arbejdsgivere til personer, der har gennemført en uddannelse af mindst 18 måneders varighed, som kan berettige til optagelse i en arbejdsløshedskasse, jf. lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., og som ikke har opnået ansættelse op til 2 år efter uddannelsens afslutning og mangler erhvervserfaring inden for det område, som uddannelsen kvalificerer til.

Ordningen med løntilskud ved ansættelse bryder den barriere, som personer med handicap kan have i forbindelse med nyansættelse, når de på grund af handicapet ikke har fået erhvervserfaring under studiet, og dermed ikke kan dokumentere, at de har tilstrækkelige forudsætninger for at fungere på en arbejdsplads. Det er ikke en betingelse, at tilbuddet om ansættelse med løntilskud er inden for et ansættelsesområde, som uddannelsen kvalificerer til. Det er kommunen, der vurderer, hvorvidt en person skal have tilbud om ansættelse med løntilskud efter bestemmelsen.

Det betyder, at en person, der f.eks. er dagpengemodtager efter endt uddannelse, vil kunne have mulighed for at påbegynde et tilbud om ansættelse med løntilskud for nyuddannede personer med handicap i hele den 2-

årige periode. En sådan person er ikke begrænset af udløb af dagpengeperioden.

Denne målgruppe kan efter forslaget fortsat få tilbud om ansættelse med løntilskud efter de regler, der gælder i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v.

Formålet med nyaffattelsen er at sikre, at den midlertidige udvidelse af ordningen fra 2 til 4 år ophører automatisk ved udløbet af forsøgsperioden.

Efter ikrafttrædelsen af lovforslagets § 1, nr. 2, vil ordningen således på ny alene kunne anvendes op til 2 år efter uddannelsens afslutning.

Der er ikke tilsigtet materielle ændringer i forhold til gældende ret før den midlertidige udvidelse.

Til § 3

Til nr. 1

Det fremgår af den gældende § 36 i integrationsloven, at kommunen kan yde hjælp til udgifter til sygebehandling, medicin, tandbehandling eller lignende, der ikke kan dækkes efter anden lovgivning, hvis ansøgeren ikke har økonomisk mulighed for at betale udgifterne.

For en nærmere beskrivelse af gældende ret henvises til pkt. 3.1.1 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Det følger af den foreslåede ændring af § 36, 1. pkt., i § 2, nr. 1, at », tandbehandling« udgår af § 36.

Formålet med ændringen er, at al hjælp til tandbehandling og tandpleje, herunder for udlændinge omfattet af integrationsloven, samles i § 82 a i lov om aktiv socialpolitik.

Den foreslåede ændring vil medføre, at der alene vil være hjemmel i lov om aktiv socialpolitik til at yde hjælp til udgifter til egenbetaling til tandbehandling og tandpleje efter § 82 a i lov om aktiv socialpolitik. Alle ansøgninger om hjælp til betaling af disse udgifter skal derfor behandles efter den foreslåede § 82 a i lov om aktiv socialpolitik. Den målgruppe, som hidtil har været omfattet af integrationslovens kapitel 6, og som efter de gældende regler kan modtage hjælp til udgifter til tandbehandling, vil således fremadrettet være omfattet af § 82 a i lov om aktiv socialpolitik.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 4

Til nr. 1 og 2

Det fremgår af den gældende overgangsbestemmelse i § 21, stk. 8, i lov nr. 1750 af 29. december 2025, jf. Folketingstidende 2024-25, tillæg A, L 13, at lovens § 4, nr. 23, ikke finder anvendelse for personer, som kommunen har bevilliget ressourceforløb senest den 31. januar 2026. For disse personer finder de hidtil gældende regler om ressourceforløbsydelse i kapitel 6 a i lov om aktiv socialpolitik anvendelse.

Det fremgår videre, at disse personer ligeledes er omfattet af de øvrige bestemmelser i de hidtil gældende regler, der omhandler personer omfattet af kapitel 6 a i lov om aktiv socialpolitik, jf. § 21, stk. 8, 3. pkt.

Bestemmelsen i § 21, stk. 8, betyder, at de hidtil gældende regler om ressourceforløbsydelse i lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 1004 af 30. juni 2025, fortsat vil gælde for personer, hvor kommunen har bevilliget ressourceforløb senest den 31. januar 2026. Disse personer, som har fået bevilliget ressourceforløb med ressourceforløbsydelse, vil derfor have en berettiget forventning om at kunne modtage ressourceforløbsydelse, mens de deltager i et ressourceforløb. De omfattede personer vil således have mulighed for at gennemføre ressourceforløbet med ressourceforløbsydelse, selvom ressourceforløbsordningen blev ophævet med virkning fra den 1. februar 2026 med lov nr. 1750 af 29. december 2025.

Det fremgår videre af den gældende overgangsbestemmelse i § 21, stk. 9, i lov nr. 1750 af 29. december 2025, jf. Folketingstidende 2024-25, tillæg A, L 13, at lovens § 4, nr. 24, ikke finder anvendelse for personer, som kommunen har bevilliget revalidering senest den 31. januar 2026. For disse personer finder de hidtil gældende regler om revalideringsydelse i kapitel 6 c i lov om aktiv socialpolitik anvendelse.

Det fremgår endvidere, at disse personer ligeledes er omfattet af de øvrige bestemmelser i de hidtil gældende regler, der omhandler personer omfattet af kapitel 6 c i lov om aktiv socialpolitik, jf. § 21, stk. 9, 3. pkt.

Bestemmelsen § 21, stk. 9, betyder, at de hidtil gældende regler om revalideringsydelse i lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 1004 af 30. juni 2025, fortsat vil gælde for personer, hvor kommunen har bevilliget revalidering, herunder forrevalidering, senest den 1. februar 2026. Disse personer, som har fået bevilget revalidering, vil derfor have en berettiget forventning om at kunne gennemføre revalideringsforløbet med revalideringsydelse. Disse personer vil således have mulighed for at modtage revalideringsydelse.

lideringsydelse, så længe de er i et revalideringsforløb, selvom revalideringsordningen blev ophævet med virkning fra den 1. februar 2026 med lov nr. 1750 af 29. december 2025.

Det foreslås at indsætte efter »regler«: », med senere ændringer« i § 21, stk. 8, 3. pkt., og i § 21, stk. 9, 3. pkt., i lov nr. 1750 af 29. december 2025

Det vil betyde, at de lovændringer af lov om aktiv socialpolitik, der fremadrettet vil blive vedtaget, også vil omfatte personer, hvor kommunen har bevilliget ressourceforløb eller revalidering, herunder forrevalidering, senest den 1. februar 2026, så længe disse personer er i ressourceforløb eller revalideringsforløb. Med forslaget sikres det dermed, at disse personer også vil blive omfattet af de regelændringer i lov om aktiv socialpolitik, der får virkning fra den 1. januar 2027 og fremefter.

De foreslåede ændringer i lov nr. 1750 af 29. december 2025 vil medføre, at de foreslåede ændringer af §§ 82 og 82 a i lov om aktiv socialpolitik og § 36 i integrationsloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 1-8, og § 2, nr. 1, også vil omfatte de ressourceforløbsmodtagere, der har ret til at påbegynde eller fortsætte et ressourceforløb efter den 31. januar 2026, og de revalideringsydelsesmodtagere, der har ret til at påbegynde eller fortsætte et revalideringsforløb efter den 31. januar 2026.08.19, dog under forudsætning af at den enkelte person opfylder betingelserne i § 82 a, stk. 1, nr. 3.

Det fremgår således af § 82 a, stk. 1, nr. 3, at kommunen yder hjælp efter § 82 a til personer, der modtager revalideringsydelse, ressourceforløbsydelse eller ledighedsydelse, hvis de opfylder de økonomiske betingelser for at modtage kontanthjælp efter § 16 og modtager en ydelse på 17.736 kr. (2026-niveau) eller mindre for personer, der har forsørgelsespligt over for et barn, eller en ydelse på 13.345 kr. (2026-niveau) eller mindre for personer, der ikke har forsørgelsespligt over for et barn.

Når det enkelte ressourceforløb eller revalideringsforløb er ophørt eller afsluttet, vil retten til at få hjælp til hele egenbetalingen efter tilskud fra sundhedsloven betalt af kommunen efter § 82 a som ressourceforløbsydelsesmodtager eller revalideringsydelsesmodtager, ophøre. Hvis en person herefter bliver modtager af f.eks. kontanthjælp efter lovens §§ 16-20, vil denne i stedet blive omfattet af § 82 a, stk. 1, nr. 1.

Til § 5

Det foreslås i *stk. 1*, at loven skal træde i kraft den 1. januar 2027.

Foreslaget betyder, at personer, der har fået en afgørelse om delvis hjælp til tandbehandling efter de hidtil gældende regler, men hvor behandlingen foretages efter lovens ikrafttræden, vil kunne søge om fuld hjælp til tandbehandling efter de foreslåede ændringer af §§ 82 og 82 a i lov om aktiv socialpolitik og § 36 i integrationsloven.

Som følge af, at der alene kan gives fuld hjælp eller ingen hjælp til tandbehandling efter de foreslåede ændringer af §§ 82 og 82 a i lov om aktiv socialpolitik og § 36 i integrationsloven, vil personer, der har fået en afgørelse om delvis hjælp efter de hidtil gældende regler, kunne opnå en bedre retsstilling efter de foreslåede regler. Det kan de således ansøge kommunen om. Det forudsætter dog, at behandlingen endnu ikke er påbegyndt eller foretaget, og at personens økonomiske forhold er uændrede.

Hvis en person har modtaget afslag på sin ansøgning med henvisning til, at personen selv har økonomi til at betale regningen, vil pågældende også kunne ansøge efter de nye regler, hvis behandlingen ikke er påbegyndt eller foretaget. Det skal dog særligt bemærkes, at hvis personens økonomiske forhold er uændrede, må et nyt afslag forventes.

Ikrafttrædelsestidspunktet skal sikre, at den midlertidige udvidelse af isbryderordningen vil kunne træde i kraft fra begyndelsen af forsøgsperioden.

Det foreslås i *stk. 2*, at § 2, nr. 2, træder i kraft den 1. januar 2029.

Forslaget vil betyde, at den ved lovforslagets § 1, nr. 1, foreslåede midlertidige udvidelse af fristen fra 2 til 4 år vil ophøre med virkning fra den 31. december 2028.

Herefter vil den retstilstand, der er gældende indtil ikrafttrædelsestidspunktet den 1. januar 2027, igen finde anvendelse; idet § 15, stk. 1, igen vil indeholde en frist på 2 år efter uddannelsens afslutning.

Den tidsmæssige forskydning mellem stk. 1 og stk. 2 vil således indebære, at udvidelsen af ordningen alene vil gælde i perioden fra den 1. januar 2027 til og med den 31. december 2028.

I *stk. 3* foreslås, at § 15, stk. 1, som ændret ved denne lovs § 1, nr. 1, fortsat vil finde anvendelse for personer, der inden den 31. december 2028 har ansøgt om ansættelse med løntilskud efter bestemmelsen.

Forslaget vil betyde, at personer, der har ansøgt om en ansættelse med løntilskud under den midlertidige udvidelse af ordningen, vil blive omfattet af de regler, der var gældende på tidspunktet for ansøgningen.

UDKAST

Forslaget indebærer, at disse personer ikke påvirkes af, at fristen fra den 1. januar 2029 reduceres fra 4 år til 2 år efter uddannelsens afslutning.

Loven vil ikke gælde for Færøerne og Grønland, og den vil heller ikke kunne sættes i kraft for Færøerne og Grønland, fordi de love, der ændres, ikke gælder for Færøerne eller Grønland og ikke vil kunne sættes i kraft for Færøerne eller Grønland.

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering		Lovforslaget
		§ 1
		I lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgørelse nr. 1004 af 30. juni 2025, som ændret ved § 3 i lov nr. 630 af 11. juni 2024, § 3 i lov nr. 1628 af 16. december 2025, § 9 i lov nr. 1642 af 16. december 2025 og § 4 i lov nr. 1750 af 29. december 2025, foretages følgende ændringer:
<i>Sygebehandling m.v.</i>		
§ 82. Kommunen kan yde hjælp til udgifter til sygebehandling, medicin, tandbehandling eller lignende, der ikke kan dækkes efter anden lovgivning, hvis ansøgeren ikke har økonomisk mulighed for at betale udgifterne. Der kan kun ydes hjælp, hvis behandlingen er nødvendig og helbreds-mæssigt velbegrundet. Der kan kun undtagelsesvis ydes hjælp til udgifter til behandling uden for det offentlige behandlingssystem. Dette forudsætter, at der ikke er behandlingsmuligheder inden for det offentlige behandlingssystem, og at behandlingen i hvert enkelt tilfælde er lægeligt velbegrundet.		1. I § 82, 1. pkt., udgår », tandbehandling«.
§ 82 a. Kommunen yder tilskud til betaling for tandpleje til		2. I § 82 a, stk. 1, ændres »yder tilskud til betaling for« til: »afholder egenbetalingen til«.
1)-3) ---		
<i>Stk. 2.</i> For personer, der er omfattet af stk. 1 og modtager en ydelse på mindre end 12.064 kr. (2024-niveau), yder kommunen tilskud efter stk. 1 til dækning af 100 pct. af modtagerens egne udgifter til tandpleje, som årligt overstiger en egenbetaling på 600 kr.		3. § 82 a, stk. 2-5, ophæves.
		Stk. 6 og 7 bliver herefter stk. 2 og 3.
<i>Stk. 3.</i> For personer, der er omfattet af stk. 1 og modtager en ydelse på mindst 12.064 kr. (2024-niveau), yder kommunen tilskud efter stk.		

UDKAST

1 til dækning af 65 pct. af modtagerens egne udgifter til tandpleje, som årligt overstiger en egenbetaling på 600 kr.		
<i>Stk. 4.</i> Ydelsen i stk. 2 og 3 opgøres før eventuelle fradrag for indtægter og sanktioner.		
<i>Stk. 5.</i> Den årlige egenbetaling efter stk. 2 og 3 opgøres for det enkelte kalenderår på grundlag af dokumenterede afholdte udgifter til tandpleje, uanset om personen har tilhørt den berettigede personkreds hele året.		
<i>Stk. 6.</i> Kommunen skal forhåndsgodkende, at der ydes tilskud efter stk. 2 og 3, hvis udgiften til et samlet behandlingsforløb anslås at overstige 10.000 kr. Kommunen skal i den forbindelse vurdere, om behandlingen er nødvendig og helbredsmæssigt velbegrundet. Uanset om ansøgeren ikke længere er omfattet af persongruppen efter stk. 1, gælder kommunens forhåndsgodkendelse i 2 måneder fra kommunens afgørelse.		4. I § 82 a, stk. 6, som bliver stk. 2, ændres »stk. 2 og 3« til: »stk. 1«.
<i>Stk. 7.</i> Har en person indhentet et prisoverslag for en tandbehandling, som maksimalt lyder på 10.000 kr., og overstiger udgiften i forbindelse med behandlingens udførelse 10.000 kr., yder kommunen tilskud til den del af den udførte tandbehandling, som fremgår af prisoverslaget fra tandlægen, selv om dette ikke er forhåndsgodkendt, jf. stk. 6. Derudover kan kommunen uanset den manglende forhåndsgodkendelse yde tilskud til en supplerende, ændret eller udskiftet behandlingsudgift, som ikke var en del af prisoverslaget, når kommunen vurderer, at		5. I § 82 a, stk. 7, 1. pkt., som bliver stk. 3, 1. pkt., indsættes efter »en person«: »omfattet af stk. 1«, og »stk. 6« ændres til: »stk. 2«.
1) behandlingen har været tandlægefagligt nødvendig og helbredsmæssigt velbegrundet,		
2) behandlingen ikke væsentligt afviger fra den oprindelige behandlingsplan og		
3) personen ikke kunne have forudset den fordyrende behandling.		
		6. I § 82 a indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:
		»Stk. 4. Kommunen afholder endvidere egenbetalingen for tandpleje til personer, der ikke har økonomisk mulighed for at betale udgifterne selv, og som ikke er omfattet af stk. 1. Kommunen skal foretage en konkret vurdering af den enkelte persons økonomiske forhold og skal i den forbindelse sammenholde personens indtægter og formue med personens rimelige og nødvendige faste udgifter for at vurdere, om personen har behov for

UDKAST

		hjælpen. Når en person er gift, skal kommunen inddrage ægtefællens indtægter og formue. En person skal ansøge om hjælp til hvert behandlingsforløb, og det er endvidere en betingelse, at kommunen har forhåndsgodkendt, før behandlingen udføres. Hvis behandlingen overstiger 10.000 kr., skal kommunen endvidere vurdere, om behandlingen er nødvendig og helbredsmæssigt velbegrundet. Uanset, om en person ikke længere opfylder kriterierne for at kunne få hjælp til egenbetaling til tandpleje, gælder kommunens afgørelse i 2 måneder.«
		Stk. 8 bliver herefter stk. 5.
<i>Stk. 8.</i> Modtagere af tilskud efter stk. 1-7 kan søge om hjælp til dækning af den resterende egenbetaling efter § 82. Ansøgning herom skal være indgivet, før behandlingen udføres.		7. § 82 a, stk. 8, der bliver stk. 5, affattes således: »Stk. 5. Såfremt en del af egenbetalingen er dækket af sundheds- eller sygeforsikringer, skal den del af den bevilgede hjælp tilbagebetales, jf. § 94, stk. 1. «
		Stk. 9 bliver til stk. 6.
<i>Stk. 9.</i> Kommunen skal i forbindelse med op-søgende arbejde til socialt udsatte, herunder efter § 99 i lov om social service, særligt oplyse om muligheden for tilskud til betaling for tandpleje efter stk. 1-8.		8. I § 82 a, stk. 9, som bliver stk. 6, ændres »stk. 1-8« til: »stk. 1-5«.
		§2
		I lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., jf. lovebkendtgørelse nr. 108 af 3. februar 2020, som ændret ved § 4 i lov nr. 2201 af 29. december 2020, § 5 i lov nr. 1160 af 8. juni 2021, § 15 i lov nr. 754 af 13. juni 2023, og § 6 i lov nr. 1750 af 29. december 2025, foretages følgende ændringer:
§ 15. Kommunen kan give tilbud om ansættelse med løntilskud hos offentlige eller private arbejdsgivere til personer, der har gennemført en uddannelse af mindst 18 måneders varighed, som kan berettigge til optagelse i en arbejdsløsheds-kasse, jf. lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., og som ikke har opnået ansættelse op til 2 år efter		1. I § 15, stk. 1, ændres »2 år« til: »4 år«. 2. § 15, stk. 1, affattes således: »Kommunen kan give tilbud om ansættelse med løntilskud hos offentlige eller private arbejdsgivere til personer, der har gennemført en uddannelse af mindst 18 måneders varighed, som kan berettigge til optagelse i en arbejdsløsheds-kasse,

UDKAST

uddannelsens afslutning og mangler erhvervserfaring inden for det område, som uddannelsen kvalificerer til.		jf. lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., og som ikke har opnået ansættelse op til 2 år efter uddannelsens afslutning og mangler erhvervserfaring inden for det område, som uddannelsen kvalificerer til.«
<i>Stk. 2. ---</i>		
		<i>Udlændinge- og Integrationsministeriet</i>
		§ 2
		I integrationsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1146 af 22. juni 2020, som ændret senest ved § 18 i lov nr. 1750 af 29. december 2025, foretages følgende ændringer:
<i>Sygebehandling m.v.</i>		
§ 36. Kommunalbestyrelsen kan yde udlændinge hjælp til udgifter til sygebehandling, medicin, tandbehandling eller lignende, der ikke kan dækkes efter anden lovgivning, hvis den pågældende eller dennes ægtefælle ikke har økonomisk mulighed for at betale udgifterne. Der kan kun ydes hjælp, hvis behandlingen er nødvendig og helbredsmæssigt velbegrundet. Der kan kun undtagelsesvis ydes hjælp til udgifter til behandling uden for det offentlige behandlingssystem. Dette forudsætter, at der ikke er behandlingsmuligheder inden for det offentlige behandlingssystem, og at behandlingen i hvert enkelt tilfælde er lægeligt velbegrundet.		1. I § 36, 1. pkt., udgår », tandbehandling«.